

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1702. usque ad annum 1708

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 120. Turnonii Legati Apostolici gesta, & vexationes toleratæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67633](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67633)

Sæc. XVII. „lutari, Apostolica benignitate soli
A.C. 1706 „sumus. Quod attinet ad sacerdotem
„Paulum de Sa, quem ob recursum
„ad Judices laicos, aliisque de causis
„constat ab eodem Patriarcha excom-
„municatum fuisse in caussa coram
„ipso inter dilectum filium Religiosum
„virum Guilielmum de Valle Congre-
„gationis Clericorum Regularium Theo-
„tinorum nuncupatorum, ipsumque sa-
„cerdotem Paulum de Sa, cum eum
„censuris prius absolutum, & super
„impedimento irregularitatis dispen-
„tum, prævia renuntiatione præfati
„cursus nulliter facti, ac injuncto pre-
„cepto parendi mandatis Ecclesiae no-
„tenta ejusdem Guilielmi de Valle a
„sentia, habilitandi, & inducendi in
„possessionem Parochiæ Gondeluri tibi
„in Domino tribuimus facultatem, in
„quibus omnibus scire te volumus no-
„peculiarem rationem habuisse tele-
„monii, atque judicii per te ejusdem
„tuis literis ad nos delati.“

§. CXX.

*Turnonii Legati Apostolici gesta, &
vexationes perpeccæ.*

*Relat. de ln
perf. de la
Chine p. 25.*

Interim Turnonius Mense Februario
Neophytis officii caussa saepius re-
sebatur, quos gravibus oppido verbo
monstrabat.

monuit, rogavitque, ut Tabellas & *Sæc. XVII.*
Confucii effigies ex ædibus suis elimi- *A.C. 1706.*

narent, easque ad eum perferrent:

His vero omnibus, excepto quodam
seniculo, se eas Jesuitis tradidisse re-
ponentibus, hi Peckinensem Episco-
pum ex Ordine S. Francisci adibant, *par rapport*
supplices, ut Turnonum Patriarcham *a M. de*
hortaretur, ne circa hosce ritus con-*Tournon*
troversos quicquam innovaret; gravif-*Fatinel. rel.*
fimos enim inde tumultus absdubio ori-*mort. Tournon*
turos: Verum Episcopus hoc in se ne-
gotium suscipere renuit, nisi ei suam
declarationem scriptotenus traderent,
quod tamen facere recusabant. Quarto
post die plures Christiani, iisque magis con-
spicui Turnonium dolose convenerunt,
eidem circa hosce ritus libellum suppli-
cem offerentes; sperabant enim, eum hoc
scriptum minime acceptaturum, proin
eos opportunam de illo querendi ansam
aucupaturos: cum autem Patriarcha
libellum acceptasset, hi pudore suffusi,
suaque spe delusi recessere: Eo arden-
tius autem Turnonius adlaborabat, ut
Christianos falsis persuasionibus dece-
ptos a superstitione ad verum Dei cul-
tum, sive decreti observantiam re-
duceret, eo fine etiam Ludovicum
Appiani, & Antonium de Frolosanum
Franciscanum Interpretes suos ad hosce
Neophytes rite instituendos sæpiissime
emisit,

*Relat. de ce
qui s'est passé
a la Chine*

*par rapport
a M. de
Tournon*

Fatinel. rel.

mort. Tournon

Sæc. XVII. emisit, sæpiusque ipse met eorum ad
A.C. 1706. accessit. hacque industria, ac labor:

Apostolico non pauci ex neoc-
luculenter deprehenderunt falsitates
juramenti, quo ab horum rituum Al-
sertoribus adacti profitebantur, Sin-
ses non cælum illud materiale, sed id
cæli nomine Deum verum adorare.
eosque nec a Confucio, eorumque Ma-
joribus, nec in sacrificiis oblatis ullum
bonum sperare: Eapropter eorum no-
nulli palam testabantur, se duntas
intendisse, quod *Christiani* cælum no-
adorent &c. alii se nequidem lecta je-
ramenti formula, subscriptissime, alii, in
illius sensum non comprehendisse, sed
ad aliorum sollicitationem jurasse, cum
ipsis suggestum fuisset, se secus lethali-
ter peccaturos, eoquod sua repulsa ce-
tius Missionis Sinensis excidium pro-
moturi essent: alii denique aperte per
jurii se reos declarabant. Sub idem
ferme tempus Patriarcha ad Sine-

Imperatoris alloquium admissus, eum
dem rogabat, ut supremum omnium
Missionum Præpositum in Urbe Pe-
nensi constitui, permittere velit: Ha-
petitio, inquit Jesuita Anonymus Au-
ctor præfatæ relationis, minus accep-
videbatur; potuisset enim Imperator
suspicionem ingerere, perinde aci-
in Imperii Metropoli quemdam juris

ditione non modo in Missionarios, sed Sæc. XVII.
in omnes Christianos subditos prædi- A.C. 1706.
tum constituere intendisset: Eapro-
pter Turnonio hanc petitionem fuisse
denegatam, ipsum vero, quod hæc
repulsa in Jesuitarum officina fuisse
absdubio fabricata, incautius coram
Mandarinis effutiisse, narrat præfatus
Author; indignationem inde conce-
ptam dissimulabat Imperator, ad vin-
dicandum tamen Jesuitarum honorem
palam dicebat, „eos nunquam hono-
rificum ejusmodi officium expetiisse,
„cum id aliunde parum eis ad augen-
„dam existimationem & gratiam, qua
„in Aula pollut, conferret, quo circa
„Jesuitis præcepit, ut coram Patriar-
„cha palam declararent, se hanc digni-
„tatem ultro oblatam, nunquam ac-
„ceptaturos:,, Postquam vero Turno-
nius a Cæsare petebat, ut saltem Mai-
grotum Cononensem Episcopum Peckini
subsistere, eo fine permitteret, ut hic
Imperatoris, summi Pontificis In-
ternuntium agere posset (*). Impera-
tor a Jesuitis, qui Cæsar's responsum
ad rituum explicationem ab eis factam,
Romamque missam a Patriarcha com-
probari, desiderabant, sollicitatus, hunc
Epi-

(*) Hucusque cuncta relata sunt ex illo
Jesuita allegatæ relationis Authore.

Sæc. XVII. Episcopum ad se accersiri jussit: H.
A. C. 1706. ergo unacum Francisco Gueti Mihi-
nario ad Aulam delatus, P. Antonius
Beauvollier Jesuitarum Procuratore
Virum Sinicarum rerum expertissi-
mum obviam habuit (*) quo præsentis
natu major Imperatoris Filius ex Ap-
pianio Interprete sciscitabatur, qui
hic homo esset, eo autem respondentia
Maigrotum esse, Regius, spurius te-
men hic Filius ex Concubina natus
ajebat: *novi famosum hunc perturbato-*
rem, ad audenda quævis projectum. Post
lopost quidam Mandarinus Imperato-
ris nomine Maigroto injunxit, ut cunctis
quæ in Confucii doctrina legi Divinæ
esse contraria censeret, scriptotene-
exponeret. Hic ergo jussis obtempe-
rans, ex Canonicis Sinensium libri
quinquaginta textus fidei Catholicae
adversos conscripsit, ac unacum ejus-
dem fidei explicatione sequentem ad-
junxit protestationem: „Hoc mane qui-
„dam Mandarinus nomine Ciao exi-
„buit mihi mandatum Imperatoris, qui
„eidem doctrinæ Confucii articulos
„legi Divinæ repugnantes scripto tra-
„dere jussus sum: cum autem perficie-
sun

(*) Hic Jesuita postmodum contra ritus
Sinenses & Societatis opinionem acriter no-
minus quam solide calamus suum exercuit

„sum habeam, hoc mandatum a Jesuitis, gæc. XVII.
„quibus in rebus religionem Christia- A. C. 1706.
„nam concernentibus ad Imperatorem
„& gentiles Sinenses recurrere, so-
„lemne est, impetratum fuisse, id vero
„non sine magno Religionis Christianæ
„dedecore ac damno fieri haud posse
„credam, hinc præsentibus PP. Joanne
„Francisco Gerbillonio & Dominico
„Perennin Jesuitis, & Ludovico An-
„tonio Appiani, & Francisco Guetti
„protestor, me hoc facinus execrari
„tanquam religioni Christianæ injurio-
„sum, & haud absimile illi Donatista-
„rum, qui reclamantibus Catholicis
„suam caussam ad Constantimum Im-
„peratorem devolentes, eam ab eo
„dijudicari petebant: Hanc ergo meam
„protestationem præsente etiam Patri-
„archa Antiocheno Visitatore Aposto-
„lico &c, innovandam censui, eamque
„nunc innovo. Insuper præsente eo-
„dem Patriarcha declaro, quod si eo
„permittente, atque ex majoris mali
„metu Confucianæ doctrinæ articulos
„legi Christianæ magis contrarios Im-
„peratori sim traditurus, hanc caussam
„ad eum devolvere, aut illum pro Ju-
„dice agnoscere, nullatenus intendam.,,

Hanc Maigroti declarationem Tur-
nonius die prima Julii recepit, qui
majora mala præpediturus, textus ab
eodem

Sæc. XVII. eodem collectos Imperatori tradi, per
A.C. 1706. misit quidem, Jesuitis vero sub inter-
minata anathematis poena, & Sedis
Apostolicæ indignatione per P. Gerbi-
lonum Gallorum Jesuitarum Superio-
rem interdixit, ne de controversiis rit-
ibus coram Imperatore, vel ejus Min-
istris disputare, ac fidei causam judi-
cio gentilium subjicere præsumeret.
Eadem adhuc die P. Antonius Thomae
Lusitanorum Jesitarum Superior, &
altera die P. Gerbillonius Patriarchan
convenere, petentes, ut coram Impe-
ratore de controversiis hisce ritibus dis-
putare ipsis liceret: id rursus sub ius-
dem poenis inhibuit Patriarcha.

Paulopost Mandarinus quidam Mi-
groti textus Imperatori tradidit, mag-
næ admiratione defixus, quod hec
Episcopus, quem ejus adverlarii tan-
quam ignorantissimum hominem de-
pinxerant, intra exigui temporis con-
gustias tot, tamque congruos textos
colligere potuerit: His perfectis ipse
met Imperator fatebatur, quod modo hi,
sed plures adhuc alii textos
Divinæ legi oppositi in Confuciis
reperirentur, eorumque Scriptores
quaquam Dei legem, sed duntaxat he-
num Imperii regimen respexisse
Mandarini quoque saepius Turnonio
gnificarunt, quod Imperator contri-

verso huic negotio haud ultra sese in- Sæc. XVII.
gerere decrevisset: Attamen Beauvoil- A. C. 1706.
lerus clam contra Maigroti textus li-
bellum Imperatori porrexit, in quo
eosdem textus cum fide Catholica con-
ciliare conatus, nomine *Xangti & Tien*
verum Deum significari ajebat, necnon
sacrificia, ceterosque ritus tanquam
innocuos explicare satagebat, simul-
que Maigroto, quod circa controversos
ritus in arenam descendere declinaret,
exprobrans, Imperatorem excitabat,
ut doctrinas Sinensium ritibus opposi-
tas doceri prohiberet, eoquod ipsem
in suis libris dixisset, quod *suis Superioribus obstantes, turbarumque & seditionum*
Auctores plerumque Spirituum & geniorum
nominibus ad seducendam multitudinem in-
sensatam utantur, ac propterea prima San-
dorum Virorum cura eo abierit, ut op-
niones Eterodoxas disseminari prohibeant,
prudentesque Imperatores tanquam rem op-
pido necessariam commendarint, ut noxiis
doctrinis obex ponatur. Inde vero infe-
rebat Beauvoillerus, quod omnes do-
ctrinæ Confucio, ejusque ritibus op-
positæ in Sinis haberentur pro *Etero-*
doxis & noxiis, tandem vero Impera-
torem rogabat, ut hanc controver-
siam decidere dignaretur.

Hist. Eccles. Tom. LXVII. Hh §.cxi.